

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Desembre 2023 - Número 45

Editorial INVESTIDURA: ESTEM DAVANT D'UNA NOVA OPORTUNITAT?

El dijous 16 de novembre, el Congreso de los Diputados va investir Pedro Sánchez com a president del govern d'Espanya, amb els vots del partit de Junts per Catalunya que, contràriament al que havia dit durant la campanya electoral, ha acceptat negociar amb els partits espanyols.

Dèiem a la nostra editorial de novembre (Eixamplem nº 44) que, atesa la pobre cultura política espanyola, difícilment hi hauria una Grossen Koalition (PSOE-PP); tal i com han evolucionat les coses, sembla més improbable que mai.

El fet que el PSOE es trobi en una posició molt debilitada institucionalment i que el manteniment del govern central sigui la principal àrea de poder que poseeix, pot explicar l'esforç per aconseguir la inversió. Tenen molta gent per alimentar i poques administracions en el seu poder on col·locar-les. Només així es pot entendre que "facin de la necessitat virtut" per emprar una expressió de Pedro Sánchez.

Les condicions anunciades per donar aquest suport al PSOE, són les d'establir un nou marc de relacions entre Catalunya i l'Estat que, partint de l'aprovació d'una amnistia, s'obri a negociar el reconeixement dels drets nacionals de Catalunya, com també el dret a l'autodeterminació, amb un mecanisme de supervi-

sió internacional. Les altres qüestions com el finançament i rodalies, hem de convenir que encara que siguin importants, només és política autonòmica.

Si tenim en consideració l'historial d'incompliments dels partits espanyols en ocasions anteriors, inclòs el mateix incompliment de la legalitat espanyola per part dels poders de l'Estat, és lògic desconfiar que de cop es posin a complir els compromisos.

El conflicte de Catalunya amb Espanya s'ha aguditzat quan des de l'Estat han sigut més agressius amb els catalans. Si es compleixen els acords, aquesta negociació pot ser una nova oportunitat i hi haurà un nou camí per explorar. Si no es compleixen, pot ser l'espurna que permeti un nou embat a favor de la independència.

En qualsevol dels escenaris, la mobilització de la societat civil és el requisit indispensable per a poder avançar. Hi ha d'haver una alineació entre el carrer, les entitats, els partits i el govern de la Generalitat, sense això no és possible fer camí. Per això l'ANC i les altres organitzacions han de ser-hi, esperonant uns polítics sovint poc diligents.

I si malgrat tot, uns i altres, no estan pel més important que és la independència de Catalunya, hauríem de pensar en una nova eina per reactivar el moviment. No oblidem la possibilitat de la llista cívica.

Minoria Nacional i autodeterminació

En la recerca d'una estratègia que ens doni als catalans els arguments jurídics per avançar cap a l'autodeterminació, alguns actors destacats han apostat que ens acollim a la figura de "Minoria Nacional". D'entrada cal dir que no existeix una definició jurídica generalment acceptada de "Minoria Nacional".

La noció de "Minoria Nacional" està recollida a l'article 27 del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics (en endavant PIDCP) de 1966, Tractat Internacional aprovat per la ONU i del qual el Regne d'Espanya n'és part signatària, en data de 28 de setembre de 1976.

Aquest mateix tractat, en el seu article primer, reconeix el dret a l'autodeterminació de tots els pobles.

Així mateix el Conveni Marc per a la Protecció de les Minories Nacionals, de 1995, del Consell d'Europa (no de la Unió Europea) i ratificat per Espanya el mateix any, estableix la protecció dels drets de les minories nacionals a la qual estan obligats els estats signants. Bé, doncs **Espanya va enviar una notificació posteriorment, l'any 2016 (!!!) afirmant amb tota la barra que en el seu territori no hi ha minories nacionals.**

Minoria Nacional de manera implícita en el dret internacional, suposa l'existència d'un grup de persones que té característiques ètniques, religioses o lingüístiques diferents de la majoria de l'estat, amb voluntat de preservar-les.

És evident que l'actuació de l'estat espanyol ha estat fer tot el possible per negar a Catalunya i als catalans qualsevol possibilitat de veure reconeguts els seus drets nacionals, per cap de les normes internacionals, ja sigui per la via de la Minoria Nacional o bé per la via de l'Autodeterminació.

La pregunta que ens hem de fer és si la Minoria nacional ha de ser la via jurídic-política per obtenir el reconeixement de l'autodeterminació i fer la Declaració d'Independència.

Semblaria que Minoria Nacional no pot oposar-se al concepte de nació, però quina altra cosa és Catalunya sinó una nació minoritària dins de l'estat espanyol? Per tant minoria nacional i nació minoritària dins d'un estat haurien de semblar sinònims.

Els juristes que s'oposen a emprar la via de la minoria nacional per reclamar l'exercici de l'autodeterminació es basen en que el concepte jurídic de minoria nacional ve a reconèixer drets individuals d'aquesta minoria i no pas drets col·lectius com en el cas de l'autodeterminació.

En aquest sentit cal esmentar, per una banda, l'informe del relator de les Nacions Unides per a les Minories Nacionals que, després de la seva visita a Espanya el 2019, va presentar el 2020 un informe amb conclusions crítiques i condemnatòries per a l'estat espanyol per l'incompliment dels drets humans, la no adequada protecció de les llengües minoritàries o l'aplicació extemporània de delictes com la sedició i la repressió il·legal de l'exercici de drets fonamentals, incloses detencions il·legals i judicis no ajustats a dret contra els dirigents catalans, tot afirmant que els catalans constituïen una minoria nacional. Tot això en referència a la minoria nacional catalana.

I per l'altra, la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) de 31 de gener de 2023 (el cas del conseller Lluís Puig) en el que, entre més coses, establí el concepte de Grup Objectivament Identificable de persones (GOI) amb el que es referia als catalans com un col·lectiu objecte de repressió al marge de la legalitat per part de l'estat espanyol. La pregunta que fem ara, és per què el TJUE emprà el concepte de GOI i no el de Minoria Nacional? Va voler amb aquest nou concepte separar-se de la noció de minoria nacional? Potser estava pensant el tribunal que l'estat espanyol en realitat atacava drets col·lectius com l'autodeterminació i no drets individuals?

Sigui com sigui, el recurs a la minoria nacional per a la defensa dels drets i llibertats civils i polítics no hauria de suposar cap renúncia a que Catalunya és una nació i per tant té dret a l'exercici d'autodeterminació.

El poble de Catalunya per a exercir el dret d'autodeterminació necessita que hi hagi una convergència plena d'estratègia i de determinació de la societat civil amb els seus representats polítics. Les institucions d'autogovern han d'estar alineades amb entitats independentistes com l'ANC, per fer efectiva la independència.

L'amnistia reforça o afebleix l'independentisme?

L'amnistia és una llei que emana del poder legislatiu, que té legitimació popular directa, a més a més no requereix una condemna prèvia, a diferència de l'indult que és una mesura de gràcia. Ambdues figures jurídiques, però, extingeixen la responsabilitat.

Serà beneficiosa per alguns però injusta per altres si exclou determinats delictes no considerats ben bé independentistes.

Contribueix a desactivar el conflicte català perquè amaga la repressió "sota la catifa".

Transmet alegria però arriba massa tard per a milers de persones a qui la màquina judicial ja ha perjudicat de per vida.

L'Estat, a part de disculpar abusos i fer-se perdonar a Europa les causes del Tribunal de Drets, desactivarà la seva màquina repressiva? Sumar, gran defensora de l'amnistia, no ha aconseguit eliminar la Llei mordassa, malgrat ser la seva promesa estrella.

Un cop aprovada l'amnistia es corre el risc de no poder-s'hi acollir fins que no s'aprovi una altra llei similar.

El camí de l'autodeterminació requereix quelcom més que una amnistia, que, per ella mateixa, no reconeix cap dret.

El que ens ha apartat dels carrers és el desànim, no pas el que ha fet el PSOE per pacificar-nos.

Aprofitarem l'amnistia que ens imposen, però la maquinària repressiva està intacta i l'Estat ho tornarà a fer.

Pot ser un pas útil per centrar la reivindicació sobre l'autodeterminació.

El legislador de l'amnistia pot dictar la llei que vulgui (amb els límits establerts pels tractats internacio-

nals). Cal recordar que l'amnistia de 1977, (2.1.6.) va incloure els delictes comesos pels funcionaris i agents de l'ordre públic

La repressió desvia part de les energies del moviment independentista per defensar els represaliats amb el risc de perdre l'objectiu primer de la reivindicació inicial.

La llei d'amnistia està dins del marc constitucional. No obstant això, el jutges del Tribunal constitucional, atès que es consideren els únics i veritables intèrprets de la Constitució, la revisaran tal i com ja ens tenen acostumats.

► EL BATEC DEL BARRI

El parc Joan Miró s'ha de salvar i millorar

A hores d'ara, es coneguda l'ampliació de la línia 8 del ferrocarril metropolità, que forma part de la línia Llobregat-Anoia de FGC; això implica obrir el túnel i tres estacions noves a part de remodelar-ne dues que ja existeixen. Aquestes obres comporten la construcció d'un túnel de 4 km que el Departament de Territori ha adjudicat a l'empresa Ferrovial, relacionada amb l'Ibex 35 i en consorci amb Sacyr, Copisa i Copcisa.

No es posa en dubte la millora que pot significar en el transport, mobilitat i connexions per a la nostra ciutat però totes les alarmes van saltar quan es va saber que la Generalitat, amb l'aprovació de l'Ajuntament, havia pres la decisió d'usar el parc com a centre de totes les operacions, la qual cosa significa l'acumulació de terres i l'entrada i sortida de més de 150 camions al dia. Per això les obres representen un gran impacte sobre el Parc Joan Miró i el seu entorn durant més de 2 anys.

El parc perdrà més d'una tercera part de zona verda, es talaran més de 170 arbres i es produirà un notable increment de la contaminació ambiental i acústica. Totes aquestes afectacions arribaran als veïns i perjudicaran notablement els usos lúdics i esportius del parc; la contaminació acústica perjudicarà sobretot la biblioteca i els mil i escaig alumnes de centres educatius, Escola Joan Miró i Institut Ernest Lluch, que en fan ús diàriament durant el temps d'esbarjo...

És ben sabut que l'Esquerra de l'Eixample és el districte més densament poblat de Barcelona, un dels que tenen el nivell de contaminació de l'aire més alt i menys zones verdes. El Parc Joan Miró, com a conseqüència del canvi climàtic, s'ha convertit en un refugi i un dels pocs llocs on la castigada fauna local pot trobar aixopluc.

Per aquestes raons, veïns i veïnes han creat la plataforma «Salvem el Parc Joan Miró» i conjuntament amb

l'Associació de Veïns i Veïnes del barri han pres la iniciativa de demanar a les administracions implicades, Departament de Territori de la Generalitat i Ajuntament de Barcelona, una solució que mitigui els danys ambientals previstos.

Malgrat les trobades que els representants dels veïns han tingut amb la Consellera de la Generalitat i la Regidora, les respostes han estat decebedores i s'espera que les obres comencin a finals d'any si no s'arriba a aturar aquesta destrucció programada del parc.

El dia 26, dues centenes de veïnes i veïns es van concentrar davant de l'edifici on va tenir lloc el primer ple del districte després de les eleccions municipals. En aquesta concentració cívica es va expressar clarament el descontentament de la gent del barri i l'exigència que s'utilitzin altres alternatives enlloc del parc com, per exemple, el darrer tram del carrer Diputació i Taragona o l'àrea de la fira de Barcelona.

Les perspectives són que les mobilitzacions ciutadanes aniran creixent en les properes setmanes. Aquesta nova situació amenaça una part de Barcelona, implica una lluita transversal i ens hi hem de sentir compromesos.

Consell d'Assemblees de Base al Centre Cultural La Farinera del Clot

Avui s'ha celebrat el Consell d'Assemblees de Base al Centre Cultural La Farinera del Clot, a Barcelona. Ha estat un espai de trobada entre les persones que conformeu aquestes assemblees per compartir experiències i definir projectes de futur.

Durant aquesta trobada s'han pogut tractar temes transcendents per a l'organització, com el Pla de Mobilització i la difusió de campanyes, les accions necessàries per mantenir actives les AB o la implementació i la difusió de la llista cívica.

Un any més, el CAB, que ha aplegat més de 150 persones, ha estat un èxit i ben aviat en podreu llegir les conclusions. Des del Secretariat Nacional, volem agrair la participació de totes aquelles persones que heu assistit a la convocatòria i que feu que, any rere any, l'Assemblea continuï mantenint els seus estàndards democràtics i l'activisme de base.

Esperem retrobar-nos ben aviat a les assemblees i als carrers, els espais de base i de lluita per avançar cap a la independència.

I si parlem de llengua?

Al butlletí 44 vam publicar el darrer article de Carme Junyent on parlava del dret a morir-se en català.

Ara volem reproduir el decàleg dels drets dels pacients publicat per

Tot pacient té dret a:

- Ser visitat en català pel personal mèdic, infermeria i la resta de personal assistencial
- Ser atès en català pel personal administratiu.
- Rebre les citacions i els correus electrònics en català.
- Rebre els documents i els informes de resultats i l'alta en català.
- Disposar de la història clínica redactada en català.
- Rebre els documents de consentiments informats d'intervencions en català.
- Rebre la documentació i els consentiments de participació en estudis de recerca clínica en català.
- Rebre les comunicacions dels professionals o de la institució que el tracti en català.
- Rebre la informació sobre medicaments en català per part de la institució o professional tractant.
- Rebre la informació sobre pròtesis, marcapassos, estimuladors i aparells implantats en català per part de la institució o professional tractant.

Les territorials de Sant Antoni,
Les Corts i l'Esquerra de l'Eixample
us desitgem **bones festes** amb
l'esperança que l'any nou obri
camins de pau i independència.
Gràcies per la feina.

